„O Allahe, aš ieškau prieglobsčio pas Tave nuo Tavo palaimos atėmimo, nuo Tavo ramybės virsmo, nuo netikėtos Tavo bausmės ir nuo visko, kas Tau nepatinka.“

Abdullah Ibn Umar (tebūnie Allahas juo patenkintas) perdavė, kad Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) dažnai sakydavo šį maldavimą: „O Allahe, aš ieškau prieglobsčio pas Tave nuo Tavo palaimos atėmimo, nuo Tavo ramybės virsmo, nuo netikėtos Tavo bausmės ir nuo visko, kas Tau nepatinka.“

[Sachych] [Perdavė Muslim]

Pranašas ieškojo prieglobsčio pas Allahą nuo keturių dalykų: Pirmas: (O Allahe, ieškau prieglobsčio pas Tave nuo Tavo palaimos atėmimo), tiek tikėjime, tiek pasaulietiniuose reikaluose, ir kad likčiau tvirtas islame bei vengčiau daryti tai, kas pašalina palaiminimus. Antras: (nuo Tavo ramybės virsmo) į nelaimę. Taigi, prašau Tavęs suteikti man nuolatinę gerovę ir apsaugą nuo kančių bei ligų. Trečias: (nuo netikėtos Tavo bausmės), kai nelaimės ar kančios ateina netikėtai ir be įspėjimo, nes tuomet nėra laiko atgailauti ir taisytis, o tai daro nelaimę sunkesnę ir intensyvesnę. Ketvirtas: (ir nuo visko, kas Tau nepatinka.) ir nuo priežasčių, kurios sukelia Tavo rūstybę, nes tas, kuriuo Tu nepatenkintas, iš tikrųjų yra pasmerktas ir sužlugdytas. Pranašas vartojo žodį „visko“, kad apimtų visas priežastis: žodžius, darbus ir įsitikinimus, kurie veda į Jo rūstybę.

http://www.sunnah.global/hadeeth/lt/show/5488